

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/45/2012
Identifikačné číslo spisu:	6012200107
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:6012200107.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého, v právnej veci žalobcu: MiVi, spol. s r.o., so sídlom Jazmínová 552, Jesenské, IČO: 36 620 866, zastúpeného ATTORNEYS GROUP, s.r.o., so sídlom Kláry Jarunkovej 2, Banská Bystrica, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Vázovova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 16328/2010 zo dňa 7. decembra 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/10/2012-59 zo 6. júna 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/10/2012-59 zo 6. júna 2012, p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č. k. 23S/10/2012-59 zo 6. júna 2012 Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Colného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 16328/2010 zo dňa 7. decembra 2011, ktorým Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky, ako právny predchodca žalovaného, potvrdil prvostupňové rozhodnutie Colného úradu Banská Bystrica zn. 5700/2010-5131 zo dňa 4. marca 2010 o uložení pokuty žalobcovi vo výške 462,18 Eur podľa § 47 ods. 2 písm. b/ zákona č. 105/2004 Z. z. o spotrebnej dani z liehu a o zmene a doplnení zákona č. 467/2002 Z. z. o výrobe a uvádzaní liehu na trh v znení zákona č. 211/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebnej dani z liehu“) za naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 47 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebnej dani z liehu, keď dňa 10. apríla 2006 bolo zistené, že žalobca v skladových priestoroch na adrese D. XXX, N. a na ložnom priestore nákladného motorového vozidla zn. Z. ev. č. M. XXXAI skladoval spotrebiteľské balenie liehu (ďalej len „SBL“): zn. Vódka Ambassador, objemová koncentrácia alkoholu 40%, objem 1 l, v celkovom množstve 62 ks; zn. Borovička Rusínska, objemová koncentrácia alkoholu 40%, objem 1 l, v celkovom množstve 147 ks; zn. Prima Tum Tuzemský, objemová koncentrácia alkoholu 40%, objem 1 l, v celkovom množstve 36 ks a zn. Makovická

liehovina, objemová koncentrácia alkoholu 40%, objem 1 l, v množstve 1 ks, ktoré považoval správca dane v zmysle § 10 ods. 7 zákona o spotrebnej dani z liehu za neoznačené, pretože boli označené úplným falzifikátom kontrolnej známky.

Krajský súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia a po oboznámení sa s administratívnym spisom oboch správnych orgánov, dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná. V odôvodnení svojho rozsudku poukázal na skutočnosť, že u žalobcu bolo zistené skladovanie takých SBL, ktoré nie sú označené podľa zákona o spotrebnej dani z liehu, preto v súlade s princípom objektívnej zodpovednosti nesie za to žalobca zodpovednosť vrátane sankčných následkov bez ohľadu na to, či chcel, alebo vedel, že prepravuje a skladuje SBL neoznačené v súlade so zákonom. Okrem toho krajský súd poukázal na dôkazný princíp zakotvený v ustanovení § 29 ods. 8 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o správe daní a poplatkov“), podľa ktorého v daňovom konaní leží dôkazné bremeno na strane účastníka konania a žalobca v konaní nepreukázal liberačný dôvod tak, ako ho ustanovoval § 47 ods. 10 zákona o spotrebnej dani z liehu v znení účinnom do 30. júna 2006, preto colné orgány postupovali správne, keď neaplikovali zákon v tomto znení, ktorý nebol priaznivejší pre žalobcu. Ak nebolo možné uznať liberačný dôvod, potom sankcia smerujúca voči žalobcovi bola prísnejšia v porovnaní so zákonom v znení od 1. júla 2006. Aby bolo možné uznať liberačný dôvod, musel by žalobca bez pochyb a nevyvrátiteľne preukázať, že zistené SBL - neoznačené v súlade so zákonom, uvádzala na trh iná osoba, čo však žalobca nepreukázal, a to ani predloženými nadobúdacimi dokladmi, vzhľadom na nezrovnalosti vo faktúrach, ako aj vzhľadom na výpoveď dodávateľa, N. D., ktorý poprel, že by žalobcovi dodával SBL, na ktorých by boli nalepené falzifikáty kontrolných známk. K samotnému odberu kontrolných známk zo SBL colnými orgánmi krajský súd poukázal na ustanovenie § 14a ods. 1 zákona o správe daní a poplatkov, z ktorého nevyplyva, že by pri odoberaní vzoriek musel byť prítomný daňový subjekt. Tvrdenie žalobcu o možnej zámene zaistených SBL krajský súd považoval za účelové a nepreukázané. Ohľadom formálnych náležitostí preskúmaných rozhodnutí krajský súd uviedol, že rozhodnutia sú dostatočne odôvodnené a výrok rozhodnutia o uložení pokuty za iný správny delikt je zrozumiteľný a určitý. Správny (daňový) delikt je natoľko identifikovateľný, že nemôže dôjsť k jeho zámene s iným. Výrok rozhodnutia obsahuje popis skutku (skutkovej podstaty správneho deliktu), jeho predmet, miesto a čas.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Uviedol, že v správnom konaní si splnil povinnosť v zmysle zákona o spotrebnej dani z liehu, nakoľko poskytol colnému úradu všetku potrebnú súčinnosť, predložil správnomu orgánu všetky jemu dostupné listinné dôkazy a predložil návrhy na vykonanie dokazovania tak, aby skutkový stav veci mohol byť čo najviac zistený. Žalobca nemá zákonnú možnosť ani povinnosť skúmať konanie podnikateľa N. D. vo vzťahu k jeho povinnostiam vyplývajúcim mu z daňových predpisov a ostatných všeobecne záväzných právnych noriem upravujúcich jeho podnikateľskú činnosť. Nesúhlasí s právnym záverom, že k použitiu liberačného dôvodu by musel bez pochyb preukázať, že zistené SBL, neoznačené v súlade so zákonom, uvádzala na trh iná osoba. Z predložených dôkazov podľa žalobcu vyplýva, že SBL, neoznačené v súlade so zákonom, žalobca preukázateľne nadobudol od dodávateľa N. D.. Žalobca v minulosti neodoberal ani v súčasnosti neodobera SBL od iného dodávateľa. V správnom konaní žalobca nevyvrátiteľne preukázal nadobúdacimi dokladmi nadobudnutie SBL od N. D., a to aj vo väčšom rozsahu ako boli SBL zabezpečené žalobcovi. S poukazom na ustanovenie zákona o správe daní a poplatkov žalobca uviedol, že správne orgány nevykonali dokazovanie v požadovanom zákonom rozsahu, pretože ak mali správne orgány pochybnosti o žalobcom predložených listinných dokladoch, bolo ich povinnosťou zistiť skutkový stav čo najúplnejšie. K zabezpečenému SBL žalobca uviedol, že kontrolné známky nevykazovali voľným okom žiadne odlišnosti, či náznaky toho, že by to mohli byť falzifikáty. Vzorky kontrolných známk boli odobraté až následne v priestoroch colného úradu bez prítomnosti žalobcu, čo zakladá pochybnosti o totožnosti odobratých kontrolných známk so známami vyhodnotenými colným laboratóriom ako falošné. Podľa žalobcu došlo k zámene zadržaných SBL.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný správny orgán, ktorý navrhol, aby odvolací súd

napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil. K dokladom, ktoré mali podľa žalobcu preukázať nadobudnutie SBL, žalovaný uviedol, že v nich boli zistené nezrovnalosti týkajúce sa množstva a označenia liehu uvedeného na faktúrach, konkrétne nezrovnalosti týkajúcich sa SBL zn. Borovička Rusínska, balenie o objeme 1 l, s objemovou koncentráciou alkoholu 40%, ktorá bola u žalobcu zistená v množstve 147 kusov SBL, avšak doklady boli predložené len na množstvo 96 kusov SBL. Následne sa žalovaný vyjadril k faktúre č. 0600020 z 27. apríla 2006, ktorú žalobca predložil spolu s Doplnením dôvodov odvolania proti rozhodnutiu uložení pokuty zn. 68326/2007-5131/AK zo 14. novembra 2007. Žalovaný uviedol, že faktúra nemohla byť žalobcom predložená v čase zistenia predmetného tovaru, keďže jej dátum vyhotovenia je po dátume miestneho zisťovania. Dodací list z 3. apríla 2006, predložený spolu s faktúrou č. 0600020, považuje žalovaný vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti za účelovo vystavený. Žalovaný vo vyjadrení ďalej uviedol, že vzhľadom na to, že daňové zákony spočívajú na princípe objektívnej zodpovednosti, správca dane bol povinný žalobcovi uložiť peňažnú sankciu bezpodmienečne, bez ohľadu na jeho subjektívny vzťah k veci. Žalovaný uviedol, že odobratie kontrolných známk bolo dostatočne zdokumentované, preto je neopodstatnená námietka žalobcu, že nie je možné stotožniť vzorky kontrolných známk vyhodnotené ako úplné falzifikáty s kontrolnými známkami, ktoré sa nachádzali na SBL zaistených žalobcovi. V sprievodných listoch (ktoré tvoria protokol o odobratí vzorky), sú zaznamenané všetky údaje o súbore, z ktorého boli kontrolné známky odobraté, takisto sú uvedené identifikačné čísla kontrolných známk spolu s poradovým číslom riadku, v ktorom je kontrolná známka nalepená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Podľa § 219 ods.1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods.2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku - upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov - preskúmať zákonnosť postupu a rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný ako druhostupňový správny orgán potvrdil prvostupňové rozhodnutie Colného úradu Banská Bystrica o uložení pokuty žalobcovi vo výške 462,18 Eur za naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 47 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebnej dani z liehu, vzhľadom na skutočnosť, že dňa 10. apríla 2006 bolo zistené, že žalobca skladoval SBL, ktoré v zmysle § 10 ods. 7 zákona o spotrebnej dani z liehu boli považované za neoznačené, pretože vykonanou expertízou bolo zistené, že boli označené úplným falzifikátom kontrolnej známky.

Odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu, pričom nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku.

Podľa § 10 ods. 7 prvá veta zákona o spotrebnej dani z liehu spotrebiteľské balenie označené

pretrhnutou kontrolnou známku, falzifikátom kontrolnej známky alebo kontrolnou známku, ktorá nie je v súlade s týmto zákonom a všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa odseku 38 a spotrebiteľské balenie, na ktorom nie je nalepená kontrolná známka, alebo ktorého označenie nie je v súlade s týmto zákonom a všeobecne záväzným právnym predpisom vydaným podľa odseku 38, sa na účely tohto zákona považuje za neoznačené.

Podľa § 47 ods. 10 zákona o spotrebnej dani z liehu v znení účinnom do 30. júna 2006, ak colný úrad zistí v daňovom voľnom obehu predaj alebo skladovanie neoznačeného spotrebiteľského balenia (§ 10 ods. 7 a 8), uloží právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá má takýto lieh v držbe, pokutu vo výške dane pripadajúcej na množstvo neoznačeného spotrebiteľského balenia zvýšenú o 50 000 Sk a lieh zabezpečí; uvedené sa nevzťahuje na oprávneného príjemcu, ak skladuje spotrebiteľské balenie, na ktorom nie je nalepená kontrolná známka (§ 10 ods. 3) a na odberateľa kontrolných známk, ak skladuje preukázateľne zdanené spotrebiteľské balenie, ktoré prevzal podľa § 10 ods. 39. Ak právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá má v držbe takýto lieh, preukáže, že neoznačené spotrebiteľské balenie nadobudla s daňou, uloží colný úrad právnickej osobe alebo fyzickej osobe, ktorá takýto lieh uviedla do daňového voľného obehu, pokutu vo výške dane pripadajúcej na množstvo liehu prepusteného do daňového voľného obehu zvýšenú o 100 000 Sk.

Podľa § 47 ods. 1 písm. b/ zákona o spotrebnej dani z liehu v znení účinnom od 1. júla 2006 správneho deliktu sa dopustí právnická osoba alebo fyzická osoba - podnikateľ, ak predá, ponúkne na predaj, skladuje alebo prepravuje spotrebiteľské balenie, ktoré nie je označené v súlade s týmto zákonom a osobitným predpisom.

Podľa § 47 ods. 2 písm. b/ zákona o spotrebnej dani z liehu v znení účinnom od 1. júla 2006 colný úrad uloží pokutu vo výške 50% dane pripadajúcej na množstvo liehu v spotrebiteľskom balení, ktoré nie je označené v súlade s týmto zákonom, najmenej však 331,93 Eur za správny delikt podľa odseku 1 písmena b/, a taký lieh v spotrebiteľskom balení zabezpečí. Podľa poznámky pod čiarou k tomuto ustanoveniu správca dane postupuje podľa § 14a ods. 1 zákona o správe daní a poplatkov

Podľa § 14a ods. 1 zákona o správe daní a poplatkov zamestnanec správcu dane môže zabezpečiť tovar a veci nevyhnutne potrebné na preukázanie skutočností pri správe daní; správca dane a daňový subjekt je povinný zabezpečený tovar a veci riadne opatrovať. Toto opatrenie sa využije najmä vtedy, ak chýba riadne preukázanie spôsobu nadobudnutia tovaru alebo veci, ich množstva, ceny, kvality alebo riadneho usporiadania finančných povinností v súvislosti s ich dovozom alebo nákupom. Veci, ktoré nie je možné na mieste spoľahlivo zabezpečiť, môže správca dane na náklady ich majiteľa alebo držiteľa nechať previezť na miesto vhodné na tento účel. Ak je to pre dokazovanie nevyhnutné, môže zamestnanec správcu dane bezodplatne odobrať na účely bližšej obhliadky alebo expertízy vzorky zabezpečených vecí. Odoberaté vzorky sa po expertíze či obhliadke vrátia, ak to ich povaha pripúšťa. Pri zabezpečovaní tovaru a veci sa postupuje primerane podľa § 36.

V zmysle ustanovenia § 47 ods. 2 písm. b/ zákona o spotrebnej dani z liehu konanie o uložení pokuty právoplatne neukončené k 30. júnu 2006 sa ukončí podľa ustanovení zákona v znení účinnom od 1. júla 2006 a na pokuty sa vzťahuje § 47 a § 47a zákona v znení účinnom od 1. júla 2006, ak je to pre právnickú osobu alebo fyzickú osobu priaznivejšie.

Podľa § 47 ods. 2 písm. b/ zákona o spotrebnej dani z liehu v znení účinnom od 1. septembra 2011, colný úrad uloží pokutu vo výške dane pripadajúcej na množstvo liehu v spotrebiteľskom balení, ktoré nie je označené v súlade s týmto zákonom, najmenej však 50 Eur za správny delikt podľa odseku 1 písmena b/, a taký lieh v spotrebiteľskom balení zabezpečí.

Podľa § 51k zákona o spotrebnej dani z liehu konanie o uložení pokuty právoplatne neukončené do 31. augusta 2011, sa ukončí podľa ustanovení predpisu účinného od 1. septembra 2011 a na pokuty sa vzťahuje § 47 a § 47a predpisu účinného od 1. septembra 2011, ak je to pre právnickú osobu alebo fyzickú osobu výhodnejšie.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym záverom krajského súdu, v zmysle ktorého systém daňového trestania za správne delikty, obsiahnuté v daňových predpisoch, je založený na princípe objektívnej zodpovednosti. V prejednávacom prípade colné orgány preukázali, že žalobca porušil záväzné právne normy, nakoľko skladoval SBL označené falzifikátmi kontrolných známk. Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že colné laboratórium vykonalo expertízne skúmanie odobratých vzoriek kontrolných známk, pričom u všetkých skúmaných vzoriek sa jednalo o úplné falzifikáty kontrolných známk. Odobratie kontrolných známk bolo vykonané v súlade s procesným predpisom, pričom podmienkou zákonného odobratia vzoriek nie je prítomnosť daňového subjektu pri takomto odobratí kontrolných známk, tak ako sa toho domáha žalobca. Úvahy žalobcu o možnej zámene zaistených SBL sú výhradne v rovine špekulácií a nie sú preukázané žiadnymi skutočnosťami. Vzorky kontrolných známk boli riadne protokolárne odobraté a podrobené expertíznemu skúmaniu. V správnom konaní sa žalobcovi nepodarilo bez pochyb preukázať, že všetky zaistené SBL nadobudol s daňou, nakoľko nepredložil daňové doklady o nákupe SBL, ktoré by sa vzťahovali na všetok kontrolovaný lieh.

Odvolací súd zistil, že dôvody uvádzané žalobcom nie sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil a s ktorými sa odvolací súd v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožnil.

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný a žalovanému správnomu orgánu právo na náhradu trov konania podľa zákona neprináleží.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.